10/08/2021

“Παναγία, τελειωτέρα εκπρόσωπος του γυναικείου κόσμου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Ποιμαντορική Εγκύκλιο για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος. Ο Ιεράρχης σημειώνει ότι “Η εορτή της Παναγίας είναι εορτή των χριστιανών, αλλά κατ’ εξοχήν των γυναικών. Η Παναγία, η τελειωτέρα εκπρόσωπος του γυναικείου κόσμου, είναι το καύχημα και το στολίδι των πιστών γυναικών”.

Σε άλλο σημείο της Εγκυκλίου του αναφέρει: “Η Παναγία υπήρξε το αγιώτερο πλάσμα της γης και του ουρανού. Σε κανένα άλλο πλάσμα δεν εφαρμόζεται τόσο το “κατ’ εικόνα Θεού και ομοίωσιν”, όσο στην Παναγία. Τόσο μεγάλη είναι! Και κανένα άλλο πλάσμα δεν αγαπήθηκε τόσο τρυφερά από τους πιστούς, όσο η Παναγία. Την αειμακάριστη και παναμώμητη μητέρα του Θεού την αισθανόμαστε

όλοι και δική μας μητέρα. Και είναι πράγματι η Θεοτόκος πνευματική μητέρα των ανθρώπων. Διαρκώς δέεται για την σωτηρία ημών των αμαρτωλών”.

Διαβάστε ολόκληρη την εγκύκλιο:

πρός

τόν Ἱερόν Κλῆρον καί τούς εὐσεβεῖς καί εὐλογημένους Χριστιανούς τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

“Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ ἱερά καί εὐκλεής, Παρθένε, μνήμη σου πάντας συνηγάγετο πρός εὐφροσύνην τούς πιστούς, ἐξαρχούσης Μαριάμ μετά χορῶν καί τυμπάνων, τῷ σῷ ᾄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται” (Εἱρμός α’ Ὠδῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου).

Ἡ ἱερά καί ἔνδοξος μνήμη τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας συγκέντρωσε τούς πιστούς, ὥστε νά ἑορτάσουμε μέ χαρά καί ἀγαλλίαση τήν ἑόρτιο ἡμέρα τῆς σεβασμίας Κοιμήσεώς της. Τιμοῦμε τήν ἡμέρα τοῦ θανάτου τῆς μητέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς πιό ἀγαπητῆς ἀπ᾽ ὅλες τίς μητέρες τοῦ κόσμου.

Σήμερα εἶναι ἡ γιορτή τῆς Μητέρας γιά μᾶς τούς ὀρθοδόξους χριστιανούς. Κακῶς, κάκιστα στήν κοσμική ἑορτή τῆς μητέρας, πού θέσπισαν οἱ νεοεποχίτες κατά τό καλενδάριο τῆς ἀθέου Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, συμμετέχουν οἱ ὀρθόδοξοι.

Καί ὅμως τήν ἡμέρα αὐτή, ἀντί γιά κοπετούς καί θρήνους οἱ ὀρθόδοξοι ἐπιτελοῦμε λαμπρή καί εὐφρόσυνη ἑορτή καί πανήγυρη. Γιατί ἄραγε; Διότι ὁ θάνατος γιά τούς πιστούς δέν εἶναι θάνατος. Εἶναι δόξα! Εἶναι προσωρινή κοίμηση τοῦ σώματος καί εἴσοδος τοῦ ἀθανάτου πνεύματος στήν δόξα καί μακαριότητα. Σ᾽ αὐτήν τήν δόξα εἰσῆλθε ἡ Παναγία, ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ, καί ἔλαβε τήν πρώτη θέση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἀγγέλων.

Γιά τήν Θεοτόκο τό φυσικό καί πανανθρώπινο φαινόμενο τοῦ χωρισμοῦ τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα δέν λογίζεται θάνατος, ἀλλά κοίμηση: “Οὐ θάνατος προδήλως τοῦτό ἐστιν, ἀλλά κοίμησις, καί πρός δευτέραν ζωήν ἐπάνοδος” (Ἁγ. Γερμανοῦ Κων/πόλεως Λόγος Β’, PG 98, 3571). Ἔλαβε διά τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ μήνυμα ἀπό τόν Υἱό καί Θεό της γιά νά ἑτοιμασθεῖ κατάλληλα. Μάλιστα τῆς γνωστοποιεῖ καί τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία ὁ Ἴδιος θά παραλάμβανε τήν παναγία ψυχή της προσφέροντάς της κλάδο φοίνικα “σύμβολον νίκης κατά θανάτου καί ζωῆς ἀμαράντου προεκτύπωμα” (τοῦ αὐτοῦ Λόγος Γ΄, PG 98, 3648).

Ἐξυμνῶντας ὁ ἱερός ὑμνογράφος τήν ἔνδοξη μνήμη τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀρχίζει

τόν ἔπαινο μέ τόν 44ο Ψαλμό, καί τελειώνει τό τροπάριο μέ τήν ᾠδή τῆς προφήτιδος Μαριάμ πού ἐψάλη ἀπό τούς Ἰσραηλίτες μετά τήν θαυμαστή διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Οἱ Ἰσραηλίτες μετά τό σωτήριο γεγονός χωρίσθηκαν σέ δύο χορούς, ἀνδρῶν μέ ἀρχηγό τόν Μωϋσῆ, καί γυναικῶν μέ ἀρχηγό τήν παρθένο Μαριάμ προφήτιδα καί ἀδελφή του, ἡ ὁποία μετά χορῶν καί τυμπάνων ἔψαλλε· “ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται” (Ἐξ. 15, 20-21). Αὐτήν τήν προφήτιδα θέλει ὁ ὑμνογράφος προεξάρχουσα καί τώρα, πρός τιμήν τῆς Θεοτόκου, γιά τούς ἑξῆς λόγους:

Ἡ ἑορτή τῆς Παναγίας εἶναι ἑορτή τῶν χριστιανῶν, ἀλλά κατ᾽ ἐξοχήν τῶν γυναικῶν. Ἡ Παναγία, ἡ τελειωτέρα ἐκπρόσωπος τοῦ γυναικείου κόσμου, εἶναι τό καύχημα καί τό στολίδι τῶν πιστῶν γυναικῶν. Καί ἡ προφῆτις Μαριάμ ἦταν ἐπίσης παρθένος καί παρέμεινε ἄγαμος μέχρι τοῦ θανάτου της. Ἔφερε καί τό ἴδιο ὄνομα μέ τήν Θεοτόκο, τό ὁποῖο κατά τήν ἐπικρατέστερη ἄποψη σημαίνει Κυρία. Ἔτσι ἡ παρθένος καί προφῆτις Μαριάμ, ἡ ἀδελφή τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ Ἀαρών, ἀποβαίνει τύπος τῆς Παρθένου Μαριάμ, τῆς μητέρας τοῦ Κυρίου.

Κατά τήν παροῦσα ἑορτή ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, μέ προεξάρχουσα τήν Μαριάμ, μετά χορῶν καί τυμπάνων πνευματικῶν ψάλλει σύμφωνα μέ τόν ὑμνογράφο τήν ἐπινίκια ᾠδή στόν μονογενῆ Υἱό τῆς Θεοτόκου, διότι δοξάσθηκε στόν ὑπέρτατο βαθμό. Ὁ ὕμνος ἀρχίζει μέ τήν δόξα τῆς Παναγίας, καί τελειώνει μέ τήν δόξα τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀληθινή δόξα προέρχεται ἀπό Ἐκεῖνον. Μέ θαυμαστό τρόπο δοξάσθηκε ὁ Θεός στήν Ἐρυθρά Θάλασσα. Θαυμαστώτερα δοξάσθηκε ὅμως στό πρόσωπο τῆς Παναγίας μητέρας του. Μεγάλη δόξα ἦταν ἡ διάβαση τοῦ Ἰσραήλ διά τῆς Ἐρυθρᾶς. Ἀπείρως ὅμως μεγαλύτερη ὑπῆρξε ἡ μετάσταση τοῦ καθαρωτέρου καί ἁγιωτέρου πλάσματός του ἀπό τήν γῆ στούς οὐρανούς.

Ἡ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἶναι στολισμένη μέ τήν θεία δόξα, καί ἀκτινοβολεῖ. Ἡ ἀνθρώπινη δόξα δέν συνοδεύει μετά θάνατον. Ἀλλ᾽ ἡ θεία δόξα, μέ τήν ὁποία ὁ Θεός δοξάζει τούς ἐκλεκτούς του, τούς συνοδεύει, εἰδικά μετά τόν θάνατό τους. Τότε περισσότερο φαίνεται, ὅταν τό φθαρτό σκήνωμά τους ἀποτίθεται στόν τάφο.

Περισσότερο ἀπ᾽ ὅλους τούς ἁγίους δόξασε καί δοξάζει ὁ Θεός τήν Παναγία μητέρα του. Δόξα ὑπῆρξε ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ λόγῳ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως. Δόξα μετά τήν δόξα ἐκείνη ὑπῆρξε καί ὁ θάνατος τῆς μητέρας τοῦ Κυρίου λόγῳ τῆς μεταστάσεώς της ἀπό τήν γῆ στόν οὐρανό, ὅπου ἡ Παρθένος παρέστη ὡς βασίλισσα ἐκ δεξιῶν τοῦ βασιλέως Χριστοῦ “ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη”.

Τό ὑπερένδοξο σῶμα τῆς Θεοτόκου δέν ὑπέστη τήν φθορά τοῦ τάφου, καθόσον ἦταν παρθενικό, ἅγιο, ἁγνό, Θεοῦ κατοικητήριο, καί γι᾽ αὐτό ἀλλότριο χοϊκῆς ἀναλύσεως. Ὅπως ὅταν ἔτεκε τόν Χριστό, ἡ μήτρα της δέν ἐφθάρη, ἔτσι καί ὅταν ἐκοιμήθη, δέν διαλύθηκε ἡ σάρκα της. Ὅπως “ὁ τόκος διέφυγε τήν φθοράν”, ἔτσι καί στόν τάφο δέν ἐπῆλθε διαφθορά.

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο εἶναι “πολυποίκιλος” (Ἐφεσ. 3, 10). Ἐκδηλώνεται μέ ποικιλία χαρισμάτων. Ἔτσι ἡ κεχαριτωμένη εἶναι πεποικιλμένη μέ τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ τίς ἀρετές τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἁγνότητος, τῆς ἐλπίδος, τῆς ὑπομονῆς. Γι᾽ αὐτό ἡ ἱερά μνήμη της εἶναι πεποικιλμένη ἀπό τήν θεία δόξα, ἐπειδή ἡ ἴδια εἶναι πεποικιλμένη μέ τίς θεῖες ἀρετές.

Ἡ Παναγία ὑπῆρξε τό ἁγιώτερο πλάσμα τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ. Σέ κανένα ἄλλο πλάσμα δέν ἐφαρμόζεται τόσο τό “κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ καί ὁμοίωσιν”, ὅσο στήν Παναγία. Τόσο μεγάλη εἶναι! Καί κανένα ἄλλο πλάσμα δέν ἀγαπήθηκε τόσο τρυφερά ἀπό τούς πιστούς, ὅσο ἡ Παναγία. Τήν ἀειμακάριστη καί παναμώμητη μητέρα τοῦ Θεοῦ τήν αἰσθανόμαστε ὅλοι καί δική μας μητέρα. Καί εἶναι πράγματι ἡ Θεοτόκος πνευματική μητέρα τῶν ἀνθρώπων. Διαρκῶς δέεται γιά τήν σωτηρία ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Καί ἐφ᾽ ὅσον, κατά τόν λόγο τῆς Γραφῆς, “πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου” (Ἰακ. 5, 16), τότε βέβαια πολύ περισσότερο ἰσχύει δέησις Μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου.

Καθυστέρησε ἡ Παναγία τήν σάρκωση τοῦ Θεοῦ, μέχρι νά παρουσιασθεῖ αὐτή στόν κόσμο καί ν᾽ ἀποτελέσει τό κατάλληλο ὄργανο γιά τήν ἐκδίπλωση τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἀπό τήν στιγμή ὅμως πού ἡ Παρθένος ἔγινε μητέρα τοῦ Θεοῦ, παρατείνει ὁ Θεός τό ἔλεός του σέ μᾶς χάρη στούς ἁγίους του καί ἐξαιρέτως χάρη στήν Παναγία Μητέρα του.

Ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριο, ὥστε ν᾽ ἀξιωθοῦμε νά ἀποκτήσουμε πρός τήν Παναγία εὐλάβεια καί ἀγάπη, ὥστε καί ἀπό ἐμᾶς νά ἐκπληρώνεται ὁ προφητικός λόγος τῆς Θεοτόκου πού τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔβαλε στά χείλη της: “ἰδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί” (Λουκᾶ 1, 48β). ΑΜΗΝ.

Διάπυρος πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ Π Α Υ Λ Ο Σ